

Virksomheden dens Principer krænkede ikke blot i Retning af Midlernes Forrentning, men ogsaa i Retning af deres Bestyrelse, idet denne er unddraget den Minister, den tilkommer og som bærer Ansvar for Bestyrelsen ligeoverfor Kongerigets Rigsdag;

at Reservecapitaler ere anvendte i Dieme, der ligesaaledes have nogen Berettigelse i et forstandigt Hensyn til Reservecapitalers Natur og Hensigt, som i Nyttens af at komme Monarchiets Finantser til Hjælp i store og hele Monarchiet omfattende Finantsforanstaltninger, men alene for at gjøre Anlægget af den jydskke Tverbane muligt ved at medvirke til, at Betingelserne for Entreprisen af Banens Anlæg stilles gunstigere; end det efter Loven af 4de Marts 1857 om en Tverbane i Sjælland var tilladt;

at Reservecapitaler betegnede Midler i denne Hensigt ikke blot ere bundne til en bestemt Disposition i et Lidsrum af 4 Aar med et ikke høit Renteudbytte, men ogsaa ere belastede med den Forpligtelse, at holde Monarchiets Finantser skadesløse for det finantsielle Tab, de maatte lide ved at have formaaet Sir S. Morton Peto & Comp. til at overtage den jydskke Tverbane-Entreprise paa de i Loven af 4de Marts 1857 opstillede høieste Betingelser, derved at Finantserne til en villkaarlig Priis have overtaget Erediebelen af Actierne, hvilket i finantsiel, men visnok ikke i constitutionel Henseende bliver eensbetydende med, at Kongerigets Finantser igjennem Reservecapitalen belastes med det mulige Tab af den med Actier forbundne Rifico, som Loven af 4de Marts 1857 ved Fastsættelsen af Anlægscapitalen netop har villet holde Kongerigets Finantser fri for.

at Monarchiets Finantsminister, idet han contraherede med Sir S. M. Peto & Comp., var sig bevidst, at Kongerigets Indenrigsminister ikke retsgyldigt kunde forpligte Kongerigets Reservecapital, idet han forudsaa den Mulighed, som nu foreligger, at Kongerigets lovgivende Magt kunde tage en Bestemmelse om Kongerigets Overstud, der gjorde de paatænkte Arrangements umulige.

Udvalgets Fleertal har bestræbt sig for i ovenstaaende Fremstilling at gaae udenom de forøvrigt meget betydningsfulde constitutionelle Momenter, der indeholdes i Correspondancen, som ikke have nogen umiddelbar finantsiel Indflydelse, men den formeentlige Tilstedeværelse af de fremsillede Resultater i Forbindelse med den Omstændighed, at den nærværende Indenrigsminister har gjort Finantsudvalget bekendt med Sagernes Stilling, har for Udvalgets Fleertal været en uafviselig Opfordring til ikke at undrage sig den Forpligtelse at forelægge Thinget Sagen til Overveielse og Beslutning, for at ikke Taussheden skal kunne fortolkes som Anerkjendelse af Foranstaltninger, der efter Fleertallets Formening ligesaaledes kunne forsvares i finantsiel som i constitutionel Retning. Ved at overveie den Indstilling, der burde gjøres til Thingets Beslutning har Udvalget fastholdt, at man skulde Hensyn til Monarchiets Finantser og igjennem disse det Heles Vel ikke at foreslaae Foranstaltninger, der kunne gribe forstyrrende ind i de af Monarchiets Finantsminister overtagne Forpligtelser ved pludseligt at formindste Kassebeholdningen, men at indskrænke sig til det, der maatte anses for absolut fornødent, nemlig at stille Forholdet fuldkomment reent og correct, at hævde Lovens Overholdelse og Kongerigets lovgivende Magt i dens Ret og Myndighed, at værges saavidt muligt Reservecapitalen imod, at der ikke ved Administrationens formeentlige Overgreb paaføres det uønskede Tab, at Ansvaret føres derhen, hvor det bør være, og at